

RESOLUCIÓ Q4/ 2016

I. ANTECEDENTS

1. El Sr. Joan Ramon Colominas i Companys va presentar un escrit, com a president de l'Associació universitària Amics de lo Campus/UdL i estudiant del grau de Medicina, a la Sindicatura de Greuges de la Universitat de Lleida (UdL), el 14 de febrer d'aquest any.

a) L'interessat exposava en l'escrit, el contingut del qual el qualificava com a denúncia, els fets següents, i l'acompanyava amb documentació:

“Exposo a la Sindicatura de Greuges una denúncia de l'actuació del Vicerectorat d'Estudiants dirigit per Neus Vila respecte l'associació universitària AMICS de LO CAMPUS /UdL i ho faig en qualitat de President d'aquesta associació.

Hi ha dues parts interrelacionades en la denúncia: el comportament que considerem lesiu, per negligent, a totes les associacions de la UdL en general, per tant també a la nostra i també l'acció lesiva directament adreçada a la nostra associació.

La denúncia vol explicar els fets lesius pels drets i obligacions de les associacions de la UdL, però no hi ha manera d'entendre la base de la denúncia sinó fem arribar a aquesta Sindicatura de Greuges algunes explicacions del model implícit d'associacionisme que es potencia oficialment a la nostra universitat i com tot model pot comportar debat i pluralitat d'opinions. No és ni aquí, ni creiem funció de la Sindicatura de Greuges entrar en aquest debat, però és fa imprescindible explicar algun esdeveniment de la nostra vida universitària recent, per entendre la denúncia i l'haver decidit explicitar-la obertament. No deixa de ser un compromís greu, dramàtic i amb costos personals, que lamentem que hi hàgim arribat. I també perquè la denúncia és personal i col·lectiva a la vegada com associació, adjuntem al formulari de greuges, documents sobre l'associació universitària AMICS de LO CAMPUS /UdL per detallar qui som i que fem.

La DENÚNCIA es concreta en:

PRIMER el Vicerectorat d'Estudiants va organitzar en 5 (cinc) dies un simulacre d'acció participativa sobre la “Convocatòria d'ajuts per al desenvolupament de les activitats de les associacions de la Universitat de Lleida, per a l'any 2016” i sobre un nou “Reglament de les associacions d'estudiants de la Universitat de Lleida”.

SEGON Aquesta acció “participativa” només va comptar en exposició pública o sigui per poder-la fer arribar i discutir entre els nostres associats, un cap de setmana per la “Convocatòria d'ajuts” i 2 (dos) dies pel nou “Reglament”.

TERCER L'associació universitària AMICS de LO CAMPUS /UdL davant aquesta “participació express”, amb voluntat de col·laborar, havent rebut l'esborrany de la “Convocatòria d'Ajuts” i coincidint que teníem reunió de la nostra direcció, vàrem aprofitar per aportar les nostres opinions en un document. Mai vàrem saber que en pensaven les altres associacions sobre aquest document, perquè la “discussió” no va ser conjunta, només la Vicerectora va assumir el que va voler.

També vàrem penjar al blog de l'associació i al nostre diari digital LO CAMPUS DIARI l'esborrany de la “Convocatòria d'Ajuts”, perquè fos conegut pels nostres associats i la

comunitat universitària en general. Aquesta acció informativa per incentivar el debat, va rebre una pressió a través d'un e-mail de la Vicerectora d'Estudiants perquè traguéssim l'esborrany de les nostres publicacions i ens descobria que també la Secretària General de la UdL feia la mateixa demanda. Òbviament com editors de premsa i en concret premsa universitària, ni vàrem treure la notícia ni el document, per molt que una autoritat acadèmica s'atreveixi per escrit a demanar-ho.

QUART vàrem rebre el dilluns 18 de gener un nou "Reglament" que la Vicerectora deia havia fet el cap de setmana. S'havia de discutir aquell mateix dia i l'endemà (19 de gener), perquè aquell mateix dimecres 20 de gener volia que fos aprovat a la reunió ja convocada, de la Comissió d'Afers Estudiantils (CAE). Comissió que no hi ha cap membre de les associacions i cap dels tres membres del Consell de l'Estudiantat que hi tenen representació, ni sabien del tema per la precipitació, ni sabien les opinions de les associacions.

Aquest nou "Reglament" per a nosaltres insòlit pel contingut, perquè havia de ser només una petita adequació perquè hi càpigues els canvis en la "Convocatòria d'Ajuts", incloïa uns canvis de fonaments; provinent d'un mètode de discussió fals i cronològicament impossible d'assumir, i després d'haver-nos interpellat perquè fèiem públiques les coses a través de les nostres publicacions, no vàrem participar a res i cap feedback d'opinions es va realitzar. Cap procés participatiu, ni mal fet, ni ben fet s'ha realitzat del nou "Reglament".

CINQUE no es va explicar la veritat i vàrem arribar els documents "Convocatòria d'Ajuts" i nou "Reglament" a la Comissió d'Afers Estudiantils (CAE) com si haguessin estat consensuats amb les associacions i es va amagar que el "procés participatiu" havia estat com havia estat: exprés, sense exposició pública i amb un document sense discutir. Un cop aprovats els dos documents: 7 (set) dies després, el 27 de gener es va posar a l'aprovació al Consell de Govern de la UdL, també presentat falsament com a documents de consens amb les associacions i amb l'aprovació del CAE.

SISE: L'onze de febrer, a través, d'un e-mail enviat a totes les associacions de la UdL se'ns demanava els noms i cognoms, més DNI i estudis, de tots els nostres associats per saber si el 80% dels afiliats eren estudiants com estipulava el nou Reglament ara ja vigent i demanava concretar-ne 15 estudiants com a socis fundadors. S'havia canviat tota l'arquitectura del que és una associació a la UdL i a més es volia trencar la confidencialitat dels membres associats".

b) Després d'exposar els fets, es va realitzar una valoració obertament crítica amb l'actuació del Vicerectorat i es conclou l'escrit sol·licitant:

PRIMER que sigui congelat el nou Reglament per a revisió jurídica per a poder enquibir les associacions que estem legalitzades en el marc jurídic en tot el territori de Catalunya, com és la nostra. Si continua vigent, amb les seves il·legalitats o normativa d'esquena a la realitat catalana, nosaltres ens veuríem obligats, per imperatiu legal, a deixar el registre de la UdL. Constituint una autèntica injustícia i atropellament com a membres de la UdL.

SEGON Que en la nova revisió no ens obliguin a refundar la nostra associació per estar inscrits ara a la UdL i que continuïn per a les associacions ja formades, el regim de triumvirat fundacional com són el President, Vicepresident i Tresorer i no les 15 persones ara que demanen.

TERCER Que és respecti i no es demanin les dades dels nostres associats, perquè en tenim la obligació legal de protegir les dades personals de identificació i la seva confidencialitat.

QUART Que qualsevol requeriment del Vicerectorat d'Estudiants en temes de transcendència com els que tractem, siguin comunicats a la nostra associació amb documents oficials registrats, figurant el titular que se'n fa responsable. La via de l'e-mail de la secretaria, com

en aquest cas, no serveix com a document oficial per exercir drets de la llei de procediment administratiu, només són orientatius de com s'ha desenvolupat la disputa.

CINQUÈ Que qualsevol criteri del Servei Jurídic que aparegui en aquest disputa, perquè sigui pressa en consideració, consti formulada en un document oficial registrat explicitant la Motivació dels seus arguments i el professional que se'n responsabilitza. No podem prendre en consideració en una disputa, consultes verbals que després interpreta correctament o no, qui en fa ús.

SISÈ Que es demani a la Vicerectora d'Estudiants que deixi de pressionar, encara que sigui educadament, la premsa universitària com la que nosaltres editem, demanant que retirem qualsevol material informatiu i/o d'opinió. Sempre la Vicerectora, com qualsevol autoritat acadèmica de la UdL, té les pàgines de les nostres publicacions a la seva disposició per publicar el que desitgi, replicant el que cregui oportú. Si algú creu que s'atempta al seu honor o a la veritat, té els tribunals per anar-hi. Precisament per això, és tant singular i de responsabilitat, les persones que representen la nostra associació, perquè també representen les publicacions.

I SETÈ Que és demani a la Vicerectora d'Estudiants que revisi els processos participatius i en concret: repeteixi el debat en profunditat, en un terminis raonables i de manera oberta a tota la nostra comunitat universitària, del "Reglament de les associacions", per poder posar al dia i en valor el paper d'aquestes entitats a la UdL.

2. Vaig trametre una còpia de l'escrit al Vicerectorat d'Estudiants que, en relació amb cadascun dels apartats del SOL·LICITO de l'escrit presentat pel Sr. Colominas Companys, va manifestar el següent:

"PRIMER: El Reglament en qüestió va ser sotmès a la revisió oportuna de l'Assessoria Jurídica de la UdL, abans de passar-lo a la informació favorable de la Comissió d'Affers Estudiantils de la UdL (20-01-2016) en primer lloc, i a l'aprovació del Consell de Govern poc després (27-01-2016), com es fa habitualment amb qualsevol normativa que es presenta a la comunitat universitària des d'aquest Vicerectorat. En aquest sentit, ja hi va haver, doncs, la revisió jurídica corresponent, la qual cosa garanteix que no s'hi dona cap "il·legalitat" ni està "d'esquena a la realitat catalana" (què vol dir, per una altra banda, aquesta frase?, què és la "realitat catalana" per qui presenta l'escrit al Síndic?).

No hi veiem, doncs, ni cap "injustícia" ni cap "atropellament" en aquest Reglament, sinó tot el contrari, ja que s'ha confegit amb la idea de regular el fet associatiu per adaptar-lo a la legalitat vigent i per donar un marc clar i adequat a les associacions d'estudiants a la nostra Universitat.

SEGON: Ningú obliga, mitjançant aquest Reglament ni de cap altra manera, a "refundar-se" ni a reinscriure's a cap associació estudiantil ja constituïda en el marc de la nostra universitat. L'únic que s'ha demanat fins ara a les associacions que figuren al Registre de la UdL i un cop aprovat el Reglament, és que ens informin de si ja estan inscrites en algun dels Registres oficials (autonòmic o estatal), ja que aquesta és una obligació legal per a qualsevol associació com indiquen la Llei Orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'associació i la Llei 4/2008, de 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya (a destacar que aquest era un punt important a l'hora de renovar el Reglament anterior, que no incloïa aquest requisit, quan sí ho ha havia de fer, com és obvi).

Una altra dada que els demanem és, efectivament, si tenen el mínim que estableix el Reglament, és a dir, 15 persones, de les quals el 80% han de ser estudiants de la UdL. Val a dir que aquesta és la xifra més baixa que apareix als Reglaments d'associacions consultats, d'altres universitats tant catalanes com de la resta de l'Estat. Aquest "règim de triumvirat

fundacional” que s’esmenta en l’escrit de Lo Campus (la qual cosa, per una altra banda, en el Reglament de la UdL anterior, del 2012, no quedava establerta com a mínim ni màxim de res) no queda, tanmateix invalidat. Una cosa és el grup de persones que dirigeixen o coordinen una associació, que pot conformar-se a criteri de les pròpies associacions, i una altra, el número d’associats que puguin tenir en total.

TERCER: En aquest sentit, cal dir que des del Vicerectorat i de nou amb el vistiplau de l’AJ, només s’ha demanat el nom i el DNI dels associats. En un principi es va demanar si podien donar també, en el cas dels associats estudiants, el grau i el curs en el qual estaven. Però aquesta dada, amb el DNI, es podria obtenir, si calgués, dels nostres registres de la UdL, per tant, només calia que donessin nom i DNI. Segons la nostra AJ, aquesta és una dada que, en el moment en el qual un grup de persones es constitueix com a associació, aquestes ja donen el seu “permís” perquè el Registre que contingui la seva associació en pugui disposar. Per tant, un altre cop, no hi ha aquí cap manca de “respecte” ni cap intent d’atemptar contra la confidencialitat de les dades de cap membre de les associacions de la UdL. Aquestes dades estan tan protegides com les de tot estudiant que, per matricular-se a la nostra universitat, també ha de donar, òbviament, aquesta dada.

QUART: El Reglament és un document legal que ofereix un marc d’actuació, com tants d’altres que la UdL té vigents. Els vicerectorats, per comunicar-nos de forma quotidiana amb el públic destinatari de les nostres accions, utilitzem com a via de comunicació habitual el correu electrònic, i per això, un cop aprovat i publicat el Reglament, la via per demanar les dades oportunes va ser aquesta eina, tan freqüent i operativa en els nostres dies. No es tractava, a més a més, d’un “requeriment” sinó d’una sol·licitud d’informació a les associacions per comprovar que les dades de què disposem eren encara vigents.

Cal tenir en compte que les associacions d’estudiants són, com és natural, molt dinàmiques ja que: a) els estudiants acaben els seus estudis i marxen de la UdL; b) els estudiants que les coordinen ho deixen de fer també per diversos motius; c) algunes associacions deixen de funcionar i no ens n’informen; etc. etc. Per aquest motiu, cada dos cursos com a màxim demanem a les associacions si encara estan vigents, si han patit alguns canvis, etc. A destacar també que aquesta obligació d’informar el Vicerectorat de possibles canvis ja figurava en el Reglament anterior. Tanmateix, acostumem a fer aquesta petició d’informació des del Vicerectorat sense cap problema perquè entenem quina és l’essència dinàmica i canviant de la vida estudiantil i els volem facilitar al màxim aquesta mena de tràmits.

Per tot plegat, considero que no estàvem davant de cap “requeriment” sinó d’una mera sol·licitud d’informació. La idea del Vicerectorat, a més, era —i és— que, si ens trobàvem amb alguna associació ja existent que no complia els mínims nous criteris (Registre autonòmic i/o estatal i 15 membres mínim), calia cercar la manera de resoldre-ho amb l’associació concreta, però no “fer-la fora” sense més, això en absolut. El tarannà d’aquest Vicerectorat és sempre constructiu actuant en favor de l’estudiant. No hi veiem doncs aquí cap element de “disputa”, sinó tot el contrari, i lamentem profundament que algú ho pugui veure així.

Per acabar aquest punt, quan es tracta de comunicacions en les quals així ho requereix la llei, per descomptat que el Vicerectorat utilitza la via de “documents oficials registrats”. No creiem que aquest cas fos un d’aquests.

CINQUÈ: No hi ha cap problema en demanar a la nostra Assessoria Jurídica que ens indiqui per escrit tot allò que calgui en aquest tema. Si el síndic ho creu necessari, així ho farem.

SISÈ: En primer lloc, val a dir que no cal demanar res d’això a la vicerectora, ja que aquesta no pot “deixar de fer” alguna cosa que mai no ha fet. Vagi pel davant aquesta precisió a la

qual ens obliga una utilització errònia -no vull pensar que malèvola- del llenguatge emprat en aquest punt.

Així doncs, afirmar que “la vicerectora deixi de pressionar (...) la premsa universitària (...) demanant que retirem qualsevol material informatiu i/o d’opinió” és, d’entrada, una falsedat, ja que mai s’ha exercit des del Vicerectorat d’Estudiants cap pressió sobre cap premsa ni universitària ni no universitària. A més a més, per part de qui ha escrit aquella frase, ens trobem davant d’una clara manipulació del llenguatge, que vol donar categoria general a un fet puntual que, en cap cas, no es pot qualificar de “pressió” per part del vicerectorat i que es va produir arran d’una conducta prou irregular per part d’aquesta dita premsa universitària. Els fets són el següents:

El dia 14 de gener de 2016 va tenir lloc una reunió, convocada pel VE, amb els representants de les associacions estudiantils, per tal d’intercanviar impressions sobre diversos aspectes i per tal d’iniciar un contacte interassociatiu interessant per tothom. Entre altres temes, el VE va plantejar la necessitat de modificar una de les convocatòries d’ajuts a estudiants, concretament l’adreçada a consells i associacions, que fins a l’any 20015 ha estat comuna. Pel 2016, des del Vicerectorat hem dividit en dues aquesta convocatòria, adaptant-les a les necessitats específiques d’uns i altres col·lectius (consells i associacions), la qual cosa tant les associacions com els consells van considerar una millora clara. A més, es van dotar amb més recursos ambdues convocatòries.

Durant aquella reunió vam indicar als representants de les associacions que els faríem arribar l’esborrany de la convocatòria perquè poguessin fer les seves aportacions i/o observacions. El VE les recolliria, les compartiria i presentaria finalment la convocatòria, primer a la CAE i després al CG.

Bé, doncs, un cop enviat l’esborrany de la convocatòria a les associacions, des del Servei de Premsa de la UdL van alertar al VE que Lo Campus havia publicat aquest esborrany, tot i que encara no havia estat aprovada la convocatòria pel CG. Vaig considerar que potser es tractava d’una distracció i no d’un fet conscient. Cal aclarir que la UdL té molta cura en què res que no hagi estat aprovat per CG surti publicat abans; ha passat en algunes ocasions, que hi ha hagut filtracions, la qual cosa ha estat censurada pel CG. Vaig enviar, doncs, a Lo Campus, en un correu, el text que segueix:

(S’adverteix prèviament que el text d’ambdós correus s’adjunta a l’escrit inicial aportat pel Sr. Colominas).

*“Benvolgut amic Colominas,
Crec que algú del teu equip o algun company teu ha tingut una confusió, ja que m’han avisat de què la convocatòria de referència, que encara no és definitiva, i el més important, encara no està aprovada pel Consell de Govern de la UdL, ha aparegut publicada al vostre mitjà. Per tant, t’agrairé molt que facis treure aquesta informació pública de moment i fins que no hagi estat aprovada per les instàncies pertinents, en primer lloc, la Comissió d’Afers Estudiantils i, en segon lloc, el Consell de Govern, com et deia abans.*

No dubto que ha estat un 'despiste', però és important que respectem els procediments; estic segura que estaràs d’acord amb mi.

Faig còpia d’aquest correu a la Secretària general, per tal que vegi que ja estem sobre el cas i que en breu serà corregit l’error.

Moltes gràcies per la vostra col·laboració.

Ben cordialment,

--

Neus Vila Rubio
Vicerectora d'Estudiants
Universitat de Lleida"

Aquest missatge va obtenir la següent resposta del Sr. Colominas:

"Benvolguda Vicerectora d'estudiants Neus Vila,
Gràcies pel seu e-mail. Però no hi ha una confusió i no és cap "despiste" haver penjat un document de treball qualificat d'esberrany pel seu Vicerectorat.
El món associatiu i participatiu dels estudiants fa els DEBATS OBERTS i sobretot els fa si la pròpia direcció universitària ens dona un document per opinar. Aquests temes no s'arreglen en un despatx, es passa a una Comissió i després a un Consell de Govern. I un cop acabat el procés, llavors es fa arribar a la població estudiantil.
Si es vol fomentar l'associacionisme i la participació: el debat i la discussió en obert és fonamental.
Respecte al document del Vicerectorat no hi ha cap mena de discussió que és UN ESBORRANY perquè ho diu com a fons amb lletres ben grosses, a cada pàgina del document.
No és un document confidencial, ni se'ns pot demanar que ho sigui. Si se'ns demanés debat tancat, nosaltres no hi participaríem, perquè som una associació. Pràctica transparent que també hauríem de fer totes les associacions, com els Consells dels estudiants.
Seguint aquesta filosofia el document de vostès, com les nostres propostes van ser penjades a la pàgina Web de l'associació universitària AMICS de LO CAMPUS (<http://www.amicsdelocampus.com>) amb el titular "Debat sobre els canvis als Ajuts Culturals a les ASSOCIACIONS de la Universitat de Lleida (UdL)". Això passava dissabte i diumenge a la tarda en l'edició de l'endemà del nostre diari digital LO CAMPUS DIARI (<http://locampusdiari.com>) apareixia exactament igual la notícia i els documents. Tot muntat de tal manera, que no hi cap mena de dubte que són esberranys per a un debat.
Encara més, el dissabte tot el material es va enviar als nostres associats i les nostres propostes es varen enviar a totes les altres associacions. (Recordi que ens vàrem reunir un dijous, ens va enviar el seu esberrany l'endemà divendres i volia la resposta dos dies després: el dilluns).
Per últim: no crec que vostè se n'adoni que representa que una Vicerectora d'una Universitat demani a un director d'un diari que faci treure una informació del seu mitjà de premsa.
No m'imagino a vostè enviant un e-mail al Segre o a la Mañana demanat que retirin una notícia de les seves versions digitals. La premsa universitària té el seu paper de recollir informació pels seus lectors i en aquest cas concret, s'ha limitat a posar un document/esberrany de debat i encara no ha penjat cap crònica de com s'han fet els canvis, ni ha publicat cap opinió editorial que espero que faci, que per això tenim periodistes i comentaristes.
No tinc cap interès a crear polèmica, però no sé que hi fa la Secretaria General en tot aquesta història. El debat ara, ja no és el tema dels Ajuts Culturals, el debat és si les qüestions normatives de la UdL és poden discutir en obert, abans que quedin aprovades de forma definitiva.
No podem pretendre associacionisme, participació, pertinença, ni

col·laboració dels estudiants en la promoció de la UdL, sinó fem viure la nostra universitat a tothom.

Miri, la nostra relació personal és a quatre nivells i de vegades pot crear un cert embolic: Com a president d'una associació. Com a director de dues publicacions (el bimensual LO CAMPUS i el diari digital LO CAMPUS DIARI). Com a promotor i venda dels nostres serveis editorials. I per últim com estudiant de medicina de la UdL. Cada nivell té la seva vida pròpia i almenys jo haig d'intentar que no se superposin. Em puc equivocar, però sé diferenciar l'associacionisme, la premsa universitària, la comercialització editorial i l'aprenentatge de la medicina.

Salutacions cordials

Joan-Ramon Colomines-Company

President de l'associació universitària AMICS de LO CAMPUS"

Es podrien fer molts comentaris a aquest text de resposta del Sr. Colomines —al qual ja no vam respondre—, ja que conté inexactituds, plantejaments erronis i desenfocats de tema, etc. etc. Però ens ho estalviem de moment, a no ser que el síndic cregui oportú que ho fem. En qualsevol cas, segons el correu del Vicerectorat, no crec que ningú pugui parlar de “pressió sobre la premsa” per part de la vicerectora; l'aspecte nuclear aquí era no publicar un document que encara estava en discussió, ja que la UdL no creu adequat que la documentació d'un Consell de Govern sigui vista pel públic en general abans que pels membres d'aquest Consell, que és l'òrgan que n'ha de donar el vistiplau... Mai, abans d'aquest correu i exclusivament pel motiu indicat, aquesta vicerectora ha demanat que possessin o traiguessin tal o qual cosa a la premsa universitària (i, afegeixo, a cap altre tipus de mitjà de comunicació).

SETÈ: El debat ja es va fer —tot i que el termini va ser breu, en cap cas va impedir la participació— i cap altra associació va indicar-ne res en contra. Es van recollir les aportacions de les associacions al respecte i es van incorporar abans de la seva presentació al CG.

Per cert, cal dir que l'associació de Lo Campus NO va fer cap aportació ni observació ni oposar cap censura a aquest Reglament en el moment en què es va demanar observacions i suggeriments a les associacions. Sí ho havia fet, en canvi, en el cas de la convocatòria d'ajuts.

Finalment, volem dir que tant el Reglament com la convocatòria d'ajuts no pretenia res més que posar al dia, justament, el fet associatiu a la UdL. Que les associacions hagin participat i aportat observacions i suggeriments en ambdues accions mostra que estem en vies d'assolir un fet associatiu a la UdL cada dia millor. I per això seguirem treballant des del VE”.

II. ACTUACIONS

A més d'escoltar el criteri de les parts, en els termes que es dedueixen dels ANTECEDENTS exposats, vaig analitzar la normativa aplicable.

III. CONSIDERACIONS

Primera. Abans d'abordar les qüestions concretes plantejades en l'apartat SOL·LICITO de l'escrit que ha iniciat l'actuació de la Sindicatura han d'abordar-se dues qüestions genèriques:

- a) Una d'elles es refereix a la concreció de la normativa que regula la tramitació dels reglaments propis de cada universitat.

En aquesta qüestió ha de posar-se en relleu que l'article 187.1 dels Estatuts de la UdL, en connexió amb l'article 27.10 de la Constitució estableix que la UdL gaudeix de totes les prerrogatives i potestats pròpies de les administracions públiques, d'acord amb les normes bàsiques del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú i la resta de la legislació aplicable.

És a dir, la UdL gaudeix de la potestat reglamentària, que és una de les potestats de les administracions públiques, dins de l'àmbit propi de l'actuació universitària.

En el punt concret del procediment ha de respectar les normes bàsiques del procediment administratiu comú que és competència exclusiva de l'Estat segons l'article 149.1.18 de la Constitució.

Ara bé no existeixen normes bàsiques reguladores del procediment administratiu comú d'elaboració de reglaments, encara que existeixen procediments específics d'elaboració de normes aplicables a administracions públiques concretes, com succeeix, en relació amb l'Administració de l'Estat en la Llei del Govern 50/ 1997, de 27 de novembre, modificada per la Llei 40/ 2015, en relació amb l'Administració de la Generalitat de Catalunya, en la llei 26/ 2010 i en relació amb l'Administració Local en la legislació sobre règim local.

En el cas concret de la UdL tampoc existeix una norma pròpia que reguli el procediment d'elaboració de reglaments, si bé la seua aprovació és competència del Consell de Govern en el qual existeix participació de tots els estaments integrants de la comunitat universitària. Aquesta circumstància marca un matís diferencial, ja que existeix representació d'estudiants en el propi òrgan titular de la potestat reglamentària, la qual cosa no succeeix en els reglaments estatals o autonòmics en què el titular de la potestat és exclusivament l'òrgan administratiu competent.

En qualsevol cas no existeix una regulació de terminis concretes en les quals es desenvolupen els tràmits de participació i audiència.

Al meu parer raons de seguretat jurídica han de motivar tal com es resolrà més endavant a recomanar que la UdL desenvolupi les actuacions necessàries per a l'aprovació d'una normativa reguladora del procediment d'elaboració dels seus propis reglaments.

b) L'altra qüestió general es limita a recordar que el síndic està mancat de la facultat de suspendre o acordar la inaplicació de reglaments aprovats pel Consell de Govern. Les recomanacions del síndic de Greuges no tenen efecte vinculant.

Si es pretén la inaplicació o anul·lació d'un reglament l'instrument jurídic que s'ha d'utilitzar són els recursos corresponents i que determina l'article 188 dels Estatuts de la UdL.

Segona. En el apartat primer del SOL·LICITO l'interessat em demana que es congeli el nou reglament.

Com ja he mencionat anteriorment, com a síndic, no disposo de facultat per deixar sense efecte, ja sigui en forma definitiva o merament suspensiva els actes jurídics, siguin de contingut normatiu o no, acordats pels diferents òrgans de la UdL, per això no puc adoptar la sol·licitud de congelació.

Tercera. Les peticions contingudes en els apartats segon i tercer del SOL·LICITO poden considerar-se conjuntament ja que compren les discrepàncies amb les exigències materials o de fons del nou reglament.

Aquestes discrepàncies es concreten en les noves exigències contingudes en la normativa aprovada que, segons diu el promotor de la queixa obliguen a una refundació de l'associació que representa, per la qual cosa, considera més convenient que continuïn les associacions ja formades en règim de triumvirat fundacional com són el president, vicepresident i tresorer i no les 15 persones que ara es demanen, així com que no es demani les dades personals dels seus associats perquè tenen l'obligació legal de protegir la seua confidencialitat.

a) L'exigència d'inscripció prèvia en el Registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya, d'una altra comunitat o de nivell estatal, continguda en l'apartat b) de l'article 10 i en l'article 3 del nou reglament com a requisits per a una inscripció de les associacions d'estudiants en el Registre d'associacions de la UdL, no és sinó reflex de l'obligació establerta en la Llei orgànica d'associacions 1/2002, de 22 de març, i en el cas de Catalunya, en la Llei 4/2008, de 24 d'abril. Aquesta última exigència no constava expressament en el reglament anterior i en el nou es esmenar el defecte.

b) L'exigència continguda en el nou reglament (article 4) de què les associacions d'estudiants de la UdL estiguin compostes per almenys quinze membres dels quals el 80% han de ser estudiants matriculats en qualsevol de les titulacions oficials de la UdL (grau, màster i doctorat), és a dir 12, no sembla una exigència desproporcionada.

En el curs 2015-16 el nombre d'estudiants matriculats en les titulacions oficials de la UdL ha estat al voltant de 10.000, és a dir, l'exigència de 12 associats representa un 0,12% del total.

Un cop reunit aquest número és evident que l'organització interna de l'associació pot fer-se en règim de triumvirat o de la forma que consideri més convenient cadascuna de les associacions.

c) La petició de les dades referents al nombre i DNI dels associats és un instrument necessari per comprovar que qui són membres de l'associació són estudiants i per tant es compleixen les exigències normatives.

No crec que es produeixi cap invasió il·legítima en l'esfera de les dades de caràcter personal; qui s'associa ha de saber que les seues dades, limitades a poder comprovar la seua condició d'estudiant, poden sol·licitar-se per la UdL i, per suposat, aquestes dades han de ser tractades per la UdL, amb la finalitat exclusiva per a la qual es sol·liciten i amb total respecte a la legislació sobre protecció de dades de caràcter personal.

d) No hi ha necessitat de refundar, sinó d'adaptació a una normativa que al meu parer no té exigències desproporcionades.

Quarta. Els apartats quart i cinquè del SOL·LICITO es refereixen a temes relacionats amb el procediment.

En aquest punt ha de recordar-se prèviament que els hipotètics vicis que es poden detectar no generen sense més l'anul·lació o nul·litat de les actuacions, sinó que convé indagar si aquests vicis invocats han produït una indefensió material dels interessats.

Els concrets vicis invocats en els apartats del SOL·LICITO que ara s'examinen es refereixen a les comunicacions mitjançant correu electrònic, al coneixement dels informes o dictàmens del Servei Jurídic de la UdL, i encara que no s'hagi incorporat al SOL·LICITO, en l'escrit presentat s'al·ludeix detalladament a l'escàs termini concedit per presentar al·legacions en relació amb el contingut del reglament.

a) Les comunicacions mitjançant correu electrònic són el mitjà habitual i més estès en l'àmbit de la UdL (aquesta Sindicatura és el que utilitza usualment, reservant la firma formal, com a autenticitat del document per a la resolució final).

Des del punt de vista de la possible lesió dels drets de defensa no s'aprecia en quina mesura poden resultar substantivament lesionats perquè la comunicació es faci per la via del correu electrònic o pel sistema d'oficis, segellats, signats i registrats. L'agilitat del procediment avala la utilització del correu electrònic, excepte en actes resolutoris o de tràmits qualificats.

Ara bé, ha de quedar molt clar qui trameta el correu. Si el contingut de la comunicació és competència del vicerector/a el correu ha de procedir d'aquest òrgan i no de la secretaria, o un altre òrgan de suport, excepte que existeix un encàrrec o ordre per a que sigui aquest qui ho comuniqui que, la qual cosa pot ser en forma verbal, però en aquests casos, en paral·lel, ha d'expressar-se l'autoritat de qui procedeix, d'acord amb l'exigència de l'article 55.2 de la Llei de procediment 30/1992.

b) Els dictàmens o informes del Servei Jurídic, si com sembla deduir-se de l'escrit de la vicerectora són escrits, s'incorporen a les actuacions realitzades i, entre els drets dels ciutadans en les seues relacions amb les administracions públiques figura el d'obtenir còpies dels documents, si tenen la condició d'interessats, excepte el cas de documents classificats i en el supòsit de què s'interposés recurs contenciós administratiu contra l'aprovació d'un reglament, ja sigui en la forma directa o indirecta que permet la Llei de la jurisdicció contenciós administrativa el dictamen o informe hauria d'incloure's en l'expedient de remissió obligada al jutjat o tribunal, el qual posteriorment el posa a disposició del recurrent.

Tot això permet afirmar, com a regla general, el dret dels interessats a conèixer el seu contingut.

c) Quant als terminis donats a les associacions d'estudiants per formular al·legacions és cert que han estat molt reduïts, i es recomana que siguin més amplis, però el text sotmès a examen no és un text complex i extens (12 articles) i addicionalment la veu dels estudiants està incorporada al Consell de Govern que és l'òrgan a qui li correspon aprovar-lo, per la qual cosa no considero que existeixi una indefensió total.

Cinquena. L'apartat sisè del SOL·LICITO planteja, genèricament, el tema tan sovint conflictiu dels límits de la llibertat de premsa, com una fórmula omnicomprendiva de la

llibertat de comunicació i expressió i sobre aquesta base genèrica el promotor de la queixa planteja el tema específic que qualifica com a pressions rebudes de la vicerectora.

Ha de quedar molt clar que el dret a la comunicació o recepció lliure d'informació veraç per qualsevol mitjà de difusió està constitucionalment, garantit i només pot ser limitat quan existeixi col·lisió amb altres drets també garantits constitucionalment, és necessari en aquest cas realitzar una tasca precisa d'interpretació i valoració jurídica per determinar el dret preferent en el cas concret en què es produeix la col·lisió, així com la proporcionalitat d les limitacions possibles.

És obvi que una hipotètica col·lisió del dret a la comunicació o recepció lliure d'informació veraç amb el dret a exigir confidencialitat s'ha de resoldre a favor del primer. Fins i tot si aquesta confidencialitat estigués imposada per una llei, exigint el secret es podria sancionar a qui incompleix el seu deure de secret professional, però no a qui rebent la informació posteriorment la pública, excepte que per la naturalesa i contingut de la matèria objecte d'informació pogués afectar a altres drets constitucionalment protegits, la qual cosa, evidentment no es dona en el supòsit del fet que s'està examinant.

Afirmada la prelación del dret a la comunicació i recepció d'informació veraç sobre l'exigència de confidencialitat en el marc d'un procediment d'elaboració d'una norma sobre associacions d'estudiants o d'una convocatòria d'ajuts és necessari abordar si es detecta una conducta de la vicerectora que pot fonamentar *“Que es demani a la vicerectora que deixi de pressionar”*.

En el text de l'informe s'expliquen els antecedents del correu remès a *“Lo Campus”* i les raons per les quals *“t'agrairé molt que facis treure aquesta informació pública de moment i fins que no hagi estat aprovada per les instàncies pertinents...”*.

Si apliquem les consideracions realitzades anteriorment sobre la col·lisió dels drets en conflicte, com a síndic, per les raons exposades, puc admetre que l'interessat pogués sentir-se molest per la sol·licitud referent a la informació publicada, però llegint l'informe tramès per la vicerectora no crec que estem en presència d'una actuació de pressió a la premsa que fonamenta una petició per a què cessi, entra altres raons perquè es tracta d'un supòsit únic i ja esgotat i segons considero sense la rellevància precisa.

Pressionar és exercir pressió sobre alguna persona o cosa i el diccionari al referir-se a pressió diu que és *“força o coacció que es fa sobre una persona o col·lectivitat”*.

Considero que no estem objectivament en presència d'un supòsit de pressió i llegides les explicacions de la vicerectora estic totalment convençut de què el seu ànim no ha estat pressionar, sinó posar de relleu que no s'havia respectat la confidencialitat fins al moment de l'aprovació de la convocatòria de les ajudes.

Sisena. L'últim dels apartats del SOL·LICITUD, el setè demana que es sol·liciti a la vicerectora la revisió dels processos participatius i obrir un debat en profunditat del Reglament de les associacions.

El Reglament de les associacions d'estudiants de la Universitat de Lleida va ser aprovat pel Consell de Govern, el 27 de gener de 2016, per tant, la seua revisió seria competència del propi òrgan que ho ha acordat o dels tribunals coneixent d'un recurs contenciós administratiu que l'impugni, ja sigui per la via directa o, actualment per la via indirecta amb ocasió dels actes que es dicten en la seua aplicació amb fonament en la seua il·legalitat.

Més enllà de la perspectiva concreta d'aquest Reglament, com ja vaig avançar en consideracions anteriors, entenc que per raons de seguretat jurídica la UdL ha d'aprovar un reglament que reguli l'elaboració dels seus reglaments propis.

Per tot això,

RESOLC

1. Recomanar que la UdL aprovi un reglament que reguli el procediment i tràmits a seguir per l'aprovació dels seus reglaments propis.

2. Recomanar que en els correus electrònics mitjançant els quals la UdL es comunica amb tercers consti amb claredat l'òrgan o autoritat de qui procedeix en els termes detallats en la consideració quarta a) d'aquesta resolució.

3. Declarar que:

a) Les persones interessades poden conèixer els informes i dictàmens jurídics emesos en el curs d'un procediment en els termes precisats en la consideració quarta b) d'aquesta resolució.

b) En la col·lisió entre el dret a la comunicació i recepció lliure d'informació veraç i el d'exigir confidencialitat dels participants en els tràmits d'un procediment d'elaboració de normes o altres procediments administratius preval com a norma general el dret a la comunicació i recepció lliure d'informació en els termes recollits en la consideració cinquena d'aquesta resolució.

4. Sobre la resta de les sol·licituds formulades no considero que sigui necessari realitzar cap actuació per les raons exposades en el contingut d'aquesta resolució.

Aquesta resolució s'ha de notificar a la persona interessada, a la vicerectora d'Estudiants i al rector per al seu coneixement.

Lleida, 9 de maig de 2016

El síndic

Javier Aquilué Ortiz